תרגיל בית מס. 5 – MyScrollPane

את ההגשות יש לשלוח, בזוגות, לאתר הקורס עד 22 ביוני 2022. אנא הקדישו זמן לקריאת ההוראות שלהלן: התרגיל לא פשוט ותחסכו הרבה טעויות אם תקראו את הכתוב כאן בעיון.

בתרגיל זה נממש מחלקה המייצגת Widget (כמו JButton, JPanel ומחלקות אחרות שראינו). מחלקה זו עוקבת אחרי תבנית העיצוב של **עיטור** (Decoration) - היא אינה חלון בפני עצמה, אבל היא מוסיפה יכולות חלונאיות לחלונות אחרים אותם היא "מקיפה". בפרט, היא מוסיפה את היכולת לגלול (scroll) תוכן של חלון אם הוא חורג מהגודל הפיזי של החלון בו הוא מוצג.

קיימת ב-Swing מחלקה הממלאת את התפקיד הזה ושמה Swing. מובן שאין לנצל אותה כחלק מפתרון התרגיל הזה, אך בהחלט מומלץ לנסות לכתוב קוד שמשתמש בה על מנת ללמוד את תכונותיה, תכונות שנרצה להעניק גם ל-MyScrollPane.

1. הגדרת הדרישות:

MyScrollPane מקבלת (כארגומנט לבנאי) חלון אחד אותו היא אמורה "להקיף" – התוכן שלו הוא התוכן שיש לגלול. חלון מוכל זה עשוי להיות גדול יותר מ-MyScrollPane או אפילו מהמסך הפיזי עצמו: תפקידו של MyScrollPane הוא להוסיף על חלון זה, אם צריך, זחיחים (scroll bar) – אחד לגלילה אנכית ואחד לגלילה אופקית, כדי לאפשר צפייה בכל תוכן החלון גם אם הוא גדול מחלון התצוגה.

אין מגבלה על התוכן, והוא יכול לכלול כל דבר שניתן להצגה בחלון – טקסט, Widgets אחרים, כולל מגבלה על התוכן, והוא יכול לכלול כל דבר שניתן החיחידות הן:

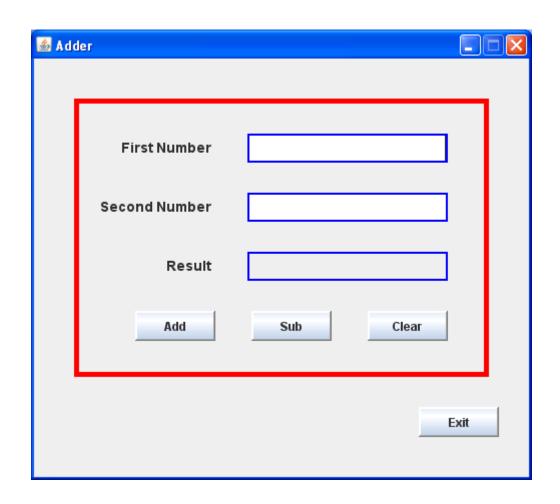
- 1. כל התוכן צריך להיות ארוז בחלון יחיד זה שנמסר כפרמטר ל-MyScrollPane.
 - 2. החלון הזה גדול מספיק כדי להציג את התוכן כולו.

להלן דוגמת שימוש: גודל חלון התוכן הוא (contentWidth × contentHeight) בעוד שגודל התצוגה על המסך היא (windowWidth × windowlHeight). אם התצוגה קטנה מן התוכן, יופיעו זחיחים שיאפשרו גלילה:

```
JPanel stuff = new JPanel();
stuff.setSize( contentWidth, contentHeight );
    /* . . . fill "stuff" with contents no larger than contentWidth X contentHeight */
MyScrollPane msp = new MyScrollPane( stuff );

JFrame frame = new JFrame( "MyScrollPane Demo" );
frame.setPreferredSize( new Dimension( windowWidth, windowHeight ) );
frame.add( msp );
    /* . . . display frame */
```

למשל, ניקח את המחלקה Calculator שבנינו באחד התרגולים: יש בה לא מעט קומפוננטות מסוג JPanel, JPanel, ועוד. היא כולה מוכלת בחלון אחד מסוג JButton, JTextField ועוד. היא כולה מוכלת בחלון אחד מסוג MyScrollPane שיוסיף לו זחיחים שיאפשרו גלילה של התוכן. התמונה להלן מתארת את ה- Calculator כפי שהוא בעצמו:

התמונה הבאה מתארת את אותו Calculator כשהוא נתון בתוך MyScrollPane קטן יותר. כל הקוד שמייצר את התמונה הקטנה מצוי בצידה.

```
Calculator stuff = new Calculator();

stuff.setSize( 500, 450 );

MyScrollPane msp = new MyScrollPane( stuff );

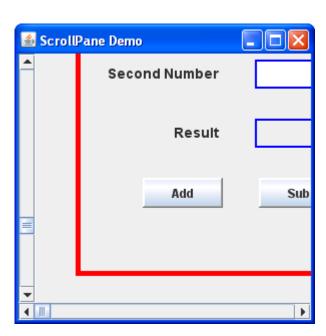
JFrame frame = new JFrame( "ScrollPane Demo" );

frame.setPreferredSize( new Dimension( 300, 300 ) );

frame.add( msp );

frame.pack();

frame.setVisible( true );
```


2. עיצוב

כל המחלקות הנזכרות להלן הן מחלקות סטנדרטיות של Swing ורצוי לקרוא את התיעוד שלהן כל המחלקות הנזכרות להלן הן מחלקות סטנדרטיות של http://docs.oracle.com/javase/8/docs/api.

ו. ארגון גיאומטרי:

כמו הרבה דוגמאות אחרות שראינו, גם המחלקה MyScrollPane יכולה להבנות על JPanel. בתוכו יש להכניס שלוש קומפוננטות:

- א. זחיח אופקי
 - ב. זחיח אנכי
- ג. חלון הגלילה

לפי המקובל, הזחיח האופקי ישכב בתחתית החלון, הזחיח האנכי יעמוד בצידו השמאלי (זהו חלון אנגלי...) ואילו את רוב שטח ה-JPanel יתפוס חלון הגלילה בו מופיע התוכן.

אמרגן (LayoutManager) המתאים לסידור כזה ככפפה הוא ה-BorderLayout) המתאים לחדור כזה ככפפה הוא ה-BorderLayout.SOUTH, את לאזור עליון, תחתון, ימני, שמאלי ומרכזי. את הזחיח האופקי נשים ב-BorderLayout.CENTER. האנכי ב-BorderLayout.WEST.

וו. הזחיחים:

אמנם אין להשתמש במחלקת ה-Swing הסטנדרטית Swing (שמבצעת את כל מה שנדרש מ-MyScrollPane), אבל אפשר ורצוי להשתמש במחלקה הסטנדרטית שמייצרת את הזחיחים עצמם – JScrollBar מחלקה זו יוצרת את הגרפיקה הבאה:

הזחיח מימין (האנכי) נוצר כתוצאה מקריאה לבנאי של JScrollBar עם הארגומנט Adjustable. (Adjustable.VERTICAL הוא המנשק שמגדיר את הקבועים שבהם מחלקה זו משתמשת.) כדי ליצור את הזחיח האופקי שמשמאל יש לספק לבנאי במקומו את הארגומנט Adjustable.HORIZONTAL.

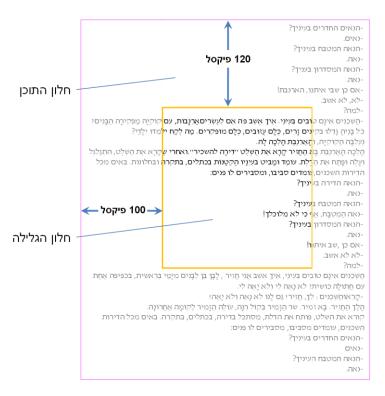
זחיחים משמשים באופן כללי לקביעת ערך: כשה״אגודל״¹ של הזחיח נמצא לגמרי בצד אחד מתקבל ערך אחד, כשה״אגודל״ נמצא בצד האחר מתקבל ערך אחר, ולכל אחד ממצבי הביניים מתאים ערך שנמצא בין שני הערכים האלה, באופן יחסי למקומו של ה״אגודל״. את ערכי הקיצון הללו קובעים שנמצא בין שני הערכים האלה, באופן יחסי למקומו של ה״אגודל״. את ערכי הקיצון הללו קובעים בהתחלה באמצעות המתודות ()setMinimum, במקרה של setMaximum, טווח התנועה של הזחיח צריך לייצג את טווח התזוזה של התוכן. אפשר לבחור את ערך המינימום כאפס וערך המקסימום כגודל המימד המתאים של חלון התוכן: רוחב החלון עבור הזחיח האופקי וגובה החלון עבור הזחיח האנכי. אפשר שתעדיפו, אחרי קצת התנסות, לבחור ערכים קצת אחרים.

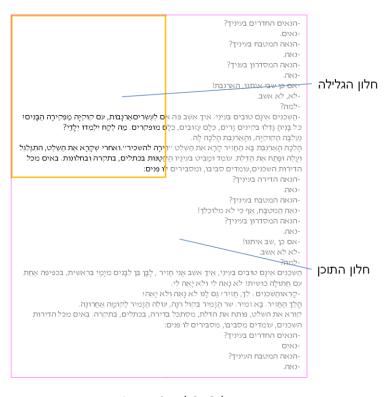
בנוסף לגרפיקה, בכל פעם שמשתמש מזיז את הייאגודליי, JScrollBar גם מייצרת אירוע מסוג AdjustmentListener. כדי לתפוס אותו, יש צורך להגדיר מאזין (Listener) מסוג AdjustmentListener, ולהעביר אותו לזחיח, באמצעות המתודה ()addAdjustementListener. הדבר מודיע לזחיח על רצוננו להאזין לאירועים מסוג זה.

למאזין חייבת להיות מתודה בשם ()adjustmentValueChanged. המתודה נקראת בכל פעם שנורה אירוע adjustmentValueChanged, והאירוע עצמו מועבר אליה כארגומנט. מהאירוע ניתן להפיק (באמצעות AdjustmentEvent, והאירוע עצמו מועבר אליה כארגומנט. מהאירוע ניתן להפיק (getValue() המתודה (getValue() את הערך שיש לזחיח בעקבות האירוע. מתודה זו היא המקום לגרום לגלילה פרופורציונלית של חלון הגלילה, כפי שנראה בהמשך.

ווו. חלון הגלילה

חלון התוכן, שהוא על פי רוב גדול, הוא בן של (מוכל בתוך) חלון הגלילה, שהוא על פי רוב קטן יותר (אחרת אין צורך בגלילה כלל). הגלילה נעשית על ידי הזזת הראשית של חלון התוכן יחסית לחלון הגלילה באמצעות המתודה (). setLocation. ראו ציור להלן:

setLocation(-100, -120)

4

setLocation(0,0)

¹ החלק שבאמצע הזחיח שניתן להזיזו (באנגלית thumb).

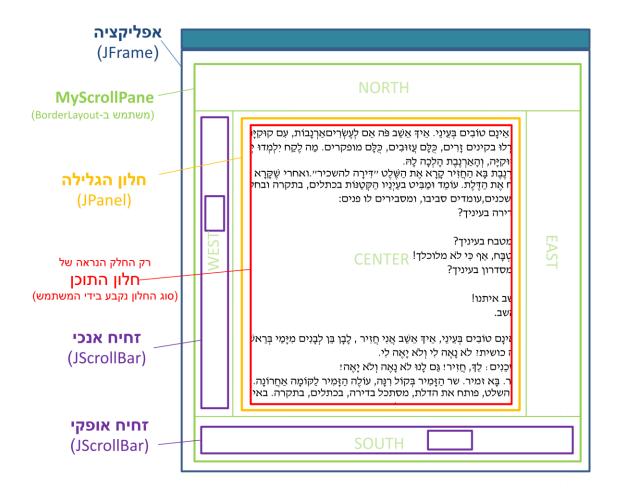
למי שכבר ניסה בודאי גילה ש-Java נוטה להתעלם מהמתודות ()setSize ו-(.setLocation. זה קורה משום שבדרך כלל לכל קומפוננטה מוגדר אמרגן (גם אם לא ציינו זאת במפורש – יש ברירת מחדל), ולאמרגן יש עדיפות בקביעת המיקום של קומפוננטות. כדי שהמתודות הנ״ל ישפיעו על התוצאה, יש לבטל במפורש את פעולת האמרגן, באמצעות הגדרת אמרגן ריק, כך:

setLayout(null);

כדי לשאת את האין-אמרגן הזה נחוץ חלון שיש לנו שליטה עליו. חסרה לנו שליטה כזו בחלון התוכן (שמוגדר ע"י MyScrollPane (שמוגדר ע"י המשתמש, מוכן וסגור), וגם על אזור האמצע של (BorderLayout) אין לנו שליטה כזו, ועל כן יש להוסיף חלון ביניים.

חלון הגלילה יהיה, אם כן, JPanel נוסף שימוקם כבן יחיד במרכז החלון של MyScrollPane ויכיל, כבן יחיד, את חלון התוכן. תפקידו יהיה כשל יצחק אבינו: להיות בן לאברהם ואב ליעקב.

הציור שלהלן מדגים את היחסי ההכלה בין הקומפוננטות שתוארו לעיל.

וו. דינמיקה

ישנם שני סוגי שינויים להם נדרש מופע של MyScrollPane ישנם שני סוגי

- א. משתמש הזיז את אחד הזחיחים
- ב. משתמש שינה את גודל החלון של MySprollpane

IV-א. הזזת זחיח

המקרה הראשון הוא המקרה הרגיל בו משתמש מבקש לגלול את התוכן. הזזת הזחיח תגרום לירית אירוע שיגרום מצדו להפעלת המאזין, שבתוכו יש לשתול את הקוד המבצע את הגלילה. יש לשים לב לזחיח שהופעל ולשנות רק את שיעור הראשית הקשור לאותו הזחיח: אם הזחיח שהוזז היה האופקי, יש לשנות רק את שיעור ה-x של ראשית חלון התוכן, כיון שהבקשה היא לגלילה אופקית בלבד. שעור השנוי הוא הנגדי של ערך הזחיח – ככל שערכו גבוה יותר, יש לקבוע את ה-x יותר שמאלה, לערך יותר שלילי. באופן דומה, אם הזחיח שהשתנה הוא האנכי, יש לשנות רק את שעור ה-y. (אפשר תמיד לברר מהם השיעורים הנוכחיים של הראשית באמצעות המתודה ()getLocation).

אחרי השנוי יש לקרוא ל-(repaint() על מנת שהשנוי גם יראה על המסך.

IV-ב. שנוי בגודל החלון

המקרה הזה יותר מורכב: כאן יש שינוי ביחס שבין החלק הנראה של התוכן וגודלו הכולל, ולכן יש לחשב מחדש את המינימום והמקסימום של הזחיחים. יתר על כן, יש אפשרות שחלון הגלילה גדל עד כדי כך שכל התוכן כעת גלוי ואין צורך יותר בגלילה, ואפשר לגמרי לסלק את הזחיחים. מצב זה אפשרי בכל אחד מהצירים בנפרד: יתכן שרוחב החלון גדול דיו, כך שאפשר לוותר על הזחיח האופקי, אבל לא כן האורך, ועל הזחיח האנכי להישאר.

שינויים בגודל החלון מדווחים באמצעות אירוע מסוג ResizeEvent, והמאזין השומע אותו הוא מסוג ComponentListener לשם כך. (יש למאזין זה ComponentListener מתודה ()לשם כך. (יש למאזין זה מתודות נוספות שאותן יש להגדיר, אבל כיון שלא נזדקק להן, נוכל הפעם להגדיר אותן כריקות.) צריך, אם כן, לבנות מאזין מסוג ComponentListener ולדווח ל-MyScrollPane על קיומו באמצעות המתודה ().

נחמה אחת יש בכך שלכל חלון מובטח אירוע מסוג ResizeEvent לפחות פעם אחת, כאשר הוא מוצג על המסך לראשונה. אפשר, אם כן, לקבוע את גבולות הזחיחים רק בתוך המתודה (ComponentResized() ולוותר על הגדרתם בהתחלה, למשל, בבנאי). כאמור, מובטח שהזחיחים יאותחלו כראוי כיון שאירוע כזה לבטח יירה בטרם יוצג החלון בפעם הראשונה.

במקרה שמסתבר שאחד מממדי חלון הגלילה (או שניהם) גדול מספיק כדי להציג את התוכן (במימד זה לפחות) בשלמותו, ניתן להסיר את הזחיח המתאים באמצעות המתודה (,remove, שפעולתה הפוכה לפעולת ה-()add: היא מסירה קומפוננטה קיימת.

3. סיכום

זה לא תרגיל פשוט – הוא דורש הבנה של המערכת, ולכן הקדישו לו את הזמן הדרוש: אל תתחילו לחשוב עליו שבוע לפני ההגשה, אלא מיד כשקיבלתם אותו. בתמורה, אחרי ההגשה תדעו על המערכת החלונאית כל מה שרציתם לדעת ולא העזתם לשאול...

הערה חשובה: לא לכל חלון יש ממדים, גם אם החלון מוצג על המסך (וממדיו בעליל אינם אפס). אם שלחתם חלון להצגה על המסך אך הוא אינו מופיע, בררו את ממדיו (באמצעות הדפסת ביניים של getHeight() וודאו שאינם אפס. הקפידו לתת ממדים לחלון התוכן באמצעות (getHeight().

נ.ב. אחד הסטודנטים הציע לבצע את הגלילה ע"י גרירת חלון התוכן עם העכבר: הקלקה בנקודה כלשהי בחלק הנראה של התוכן וגרירתו (ללא שחרור לחצן העכבר) למקום אחר. גרירה שכזו מוגבלת אמנם לתחומי חלון הגלילה, ומחייבת כמה גרירות אם חלון התוכן גדול דיו, אבל מייתרת את השימוש בזחיחים. צורת אינטראקציה זו היא אולי יותר אינטואיטיבית למשתמש, אך דורשת טיפול באירועים מסוגים אחרים מאלה שתוארו לעיל. עם זאת, תכנית שתממש צורת אינטראקציה זו בצורה נכונה תתקבל כפתרון לתרגיל.

בהצלחה!